

[Aage Brusgaard]

yderligere butiksød i landområderne. Det er der slet, slet ingen tvivl om.

Vi ved jo selvfølgelig, at de store supermarkedskæder nok vil gnide sig i hænderne. De kan sagtens indrette sådan nogle vaske- og skyllerum og opbevaringsrum, for de ved jo, at det så vil nedlægge nogle af deres konkurrenter. Men de supermarkeder skal jo også have deres skyllerum og opbevaringskapacitet forrentet, og det vil de selvfølgelig blive ved at lægge på varerne. Så der bliver forbrugerne til at betale, og det er altså en ny skat eller en ny afgift, ligesom man nu ønsker at sige det.

Der står direkte i beslutningsforslaget, at detailhandelen skal håndtere ordningen, og vi ved, hvilke konsekvenser det så vil få. Men hvilken konsekvens vil det så have over for forbrugerne? Vi har hørt tanker om, at hvis disse flasker eller kartoner skal genbruges, så må mælk og juice ikke komme i berøring med hinanden. Det vil rent faktisk sige, at mange husholdninger skal til at have to køleskabe – der er en embedsmand, der begynder at skrive med det samme – for både at have juice og mælk i huset.

Vi ved også, at jo mere returemballage vi skal sætte i system, des mere kørsel vil der også blive på vejene. Altså at køre ud med fyldte mælkekartoner, det kræver så én transport; den bil kan så have andre varer med tilbage, men hvis den skal til at have tom emballage med, så kræver det enten en dobbelt så stor bil eller også et dobbelt så stort antal kørte kilometer. Hvis det er noget med ressourcer og forurening, man tænker på, så er det absolut også med til at skabe øget forurening.

Jeg kom slet ikke ind på det med bildæk; det må så vente til lidt senere.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Ja, det er jeg enig med forførelsen i, for der er talt om vejledende priser og andet, men der er altså ikke vejledende regler for taletid. De ligger meget fast.

Svend Aage Jensen (CD):

Centrum-Demokraterne er helt enige med forslagsstillerne. Man mener, at affaldsproblemerne og affaldsmængderne har nået et sådant omfang, at en holdbar totalløsning på det område er en nødvendighed. For at nå dette mål er det nødvendigt ikke kun at se på mulighe-

den for genanvendelse, men også på muligheden for en minimering af affaldsmængden, herunder f.eks. emballagemængden. Det er mit indtryk, at anvendelsen af indpakkingsmateriale også i salgs- og reklamemæssigt øjemed har været stigende i mange år, uden at denne emballering havde nogen egentlig funktionel værdi.

Intentionerne i forslaget er CD helt enige i. Der må på hele affaldssiden fastsættes mål for, hvorledes samfundet ønsker dette problem løst, og hvornår disse mål skal nås. Forslaget peger på udvalgte eksempler, nemlig emballage til drikkevarer og bildæk.

Først emballagen. Der er mange ting, der taler for det stillede forslag. CD synes ikke, der må ses bort fra de fordele, der er forbundet med anvendelse af kartoner til mælkeprodukter, juice osv. For forbrugerne er der en betryggende sandsynlighed for, at produkternes renhed og holdbarhed er bedst tænkelig. Produkterne har ikke været udsat for lyspåvirkning. De er hensigtsmæssige at forsende, og de er hensigtsmæssige at opbevare i køleskabet. Som også andre ordførere har nævnt, er det således, at produktionen af kartonemballage sikrer anvendelse af affaldstræ, der alligevel skal bortskaffes og i så fald afbrændes.

Som bekendt er papirproduktionen faldende, bl.a. som følge af mindre dagbladsproduktion, men også som følge af ny informationsteknologi. Det har medført, at produktion af ikkegavntømmer har dårlige afsætningsmuligheder. Brændværdien af et kg kartoner svarer til ca. 0,5 kg olie, og afbrændingen sker uden forurening. Såfremt kartonemballagen skal afløses af genbrugsemballage, vil det få til følge, at de berørte kraftvarmeværker må importere tilsvarende mængder fossilt brændstof.

Endelig vil jeg nævne de enorme anlægs- og driftsomkostninger, der vil være forbundet med en omlægning til flasker, hvad enten det er glas eller plast.

CD er enig i, at det kan være et mål, at det totale flaskesystem i så høj grad som muligt standardiseres, således at genanvendelse kan sikres igennem flaskepant, men omfanget af problematikken skal analyseres grundigt og under medvirken af det berørte erhvervsliv, forinden der opstilles endelige mål og tidsplaner.